

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 3T/134/2010
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5710011257
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 01. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Rošak
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2012:5710011257.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Samosudca Okresného súdu v Martine JUDr. Marián Rošak na hlavnom pojednávaní konanom dňa 30.01.2012 takto

rozhodol:

obžalovaný

Z. I., nar. XX.XX.XXXX v T., trvale bytom T., D.. L.. C. Č.. X,

uznáva sa za vinného, že

28.12.2009 v čase okolo 11.00 hod. v okrese Martin, v katastrálnom území obce Lipovec, v lokalite zvanej Jánošíkovo Hoskora, na Adamcovej lúke, kde sa nachádzali členovia Poľovníckeho združenia Turčianske Kľačany, J. L., Y. T.Á., Q. I., Q. I., T. X., T. I., G. X., G. C. a N. L., po predchádzajúcom verbálnom konflikte s poškodeným N. L., nar. XX.XX.XXXX, ktorému vulgárne nadával, tento chcel kopnúť do rozkroku, pričom ho N. L. dlaňou ruky odstrčil, načo obvinený vytiahol svoju legálne držanú krátku guľovú zbraň zn. ČZ Uherský Brod, typ ČZ 85, kaliber 9 mm luger, výr. č. H., ktorú mal v podpažnom puzdre, ktorú namieril na poškodeného, a zakričal na neho „odjemem ťa“, čím u neho vzbudil dôvodnú obavu o jeho život,
t e d a

- inému sa vyhrážal smrťou, takým spôsobom, že to vzbudilo dôvodnú obavu, a taký čin spáchal závažnejším spôsobom konania - so zbraňou,
- dopustil sa verejne hrubej neslušnosti tým, že napadol iného,

č í m s p á c h a l

- prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák.
- prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák.

Z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 360 ods. 2 s použitím § 56 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. i/, § 37 písm. h/, § 38 ods. 2, § 41 ods. 1 Tr. zák. na úhrnný peňažný trest vo výmere 500 € (päťsto Euro).

Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. pre prípad, že by výkon úhrnného peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, súd obžalovanému ukladá náhradný trest odňatia slobody vo výmere 3 /tri/ mesiace.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. súd ukladá obžalovanému trest zákazu činnosti nosenia a držania akýchkoľvek strelných zbraní po dobu 3 rokov.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Martin pod sp. zn. 2 Pv 273/2010 podal dňa 4.8.2010 tunajšiemu súdu obžalobu proti obvinenému Z. I., stíhanému pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. a pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., ktorých sa mal dopustiť skutkom uvedeným v podanej obžalobe.

Súd na nariadenom hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, výsluchom svedka poškodeného a svedkov, prečítaním zápisníc o konfrontácii z prípravného konania ako i prečítaním listín nachádzajúcich sa v spise, pričom ustálil skutkový a trestnoprávny stav veci tak ako je to uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Podľa § 278 ods. 2 Tr. por. súd pri rozhodovaní prihliadol len na skutočnosti, ktoré boli na hlavnom pojednávaní prebrané a opieral sa o dôkazy, ktoré boli na hlavnom pojednávaní vykonané. Súd v zmysle § 2 ods. 10, 11, 12 Tr. por. postupoval tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na jeho rozhodnutie, pričom súd hodnotil dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán. Súd pri svojom rozhodovaní rovnakou starostlivosťou objasňoval okolnosti svedčiace proti obžalovanému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení a po možnosti podať vyhlásenie podľa § 257 Tr. por. vyhlásil, že je nevinný zo skutku uvedeného v obžalobe prokurátora.

Obžalovaný Z. I. H. T. C. Š. na hlavnom pojednávaní uviedol, že bolo to 28.12.2009 v čase okolo 11,00 hod., kde spoločne so synom T. I. sa dostavil na Lipovec k hospodárovi Y. T. a zapísal sa do Knihy návštev revíru. Keď prichádzal na miesto kde má prístrešok, stáli tam na lúke vozidlá. Zastavil vozidlo a so synom išli k jeho prístrešku. Keď bol na úrovni L. vozidla, stál tam opretý o predný ľavý blatník N. L. a jedol. On oslovil Y. T., prečo parkujú vozidlá na lúke a že či mu na jar príde vyrovnávať tú lúku, keď tam urobia koľaje. T. neodpovedal nič. Medzitým L. vypadlo mäso a pobili sa tam dva psy. L. jedného chytil za srst' a odhodil ho od seba. Potom reagoval L. tak že mu vulgárne nadal. On mu na to povedal, že sa nebaví s ním ale s T.. Potom mu L. povedal, že lúka nie je jeho, ale táto je združenia. Na to reagoval tak že mu povedal, že to nie je lúka združenia, že to je súkromný pozemok. L. odpovedal, „že všetky hory sú tvoje“ a vyhrážal sa im, že sú nadrogovaní a že oči majú ako angorské zajace. Na to mu povedal, že keď je niekto napitý, nech sa pozrie na seba ako on vypadá. Vtedy na neho zaútočil fyzicky a to tak , že prvou ranou ho udrel do oka, ďalšie údery smerovali do oblasti hlavy, on sa otočil a N. L. ho bil do oblasti temena a krku. Zbraň vytiahol preto, lebo sa bál o svoj život a zdravie, tú zbraň použil proti útoku na zastrázenie, a to v súlade s § 25 Tr. zák. o nutnej obrane. Keď ho p. L. bil, pocítil, že útok slabne, vtedy zistil, že L. odtiahli odo neho p. L. ako aj jeho syn. Jemu tiekla krv z nosa, on si zo snehu urobil guľu a takto si chladil nos, následne sa toaletným papierom poutieral od krvi.

Na otázky prokurátora obžalovaný uviedol, že keď bol chrptom otočený k L., ktorý ho bil, on mu povedal, aby upustil od toho konania. Keď ho ešte bil a on bol otočený chrptom, vtedy na obranu vytiahol zbraň, neskôr pocítil, že ten útok slabne preto sa otočil o 180 stupňov s tým, že v rukách mal zbraň, ktorá smerovala na poškodeného, on už vtedy dobre nevidel do diaľky, poškodeného odťahovali. Ešte predtým než spadol, on uschoval zbraň, dal si ju do puzdra.

Na otázky obhajcu obžalovaný uviedol, že on nechcel kopnúť poškodeného do rozkroku, ani nenaznačil taký útok, poškodený bol odo neho vzdialený 2 - 2,5 metra. Keď použil tú zbraň, on ju nechcel použiť voči poškodenému, použil ju len ako hrozbu, tá zbraň nebola prispôbená na strelbu, náboj nebol v nábojovej komore, to aj ukázal policajtom.

Svedok poškodený N. L. Q. O. G. Á. Š. po zákonom poučení uviedol, že keď prišiel obžalovaný k nim, hneď vyskočil na T., bol zlostný, videl na ňom, že má červené oči, a bol zlostný ohľadom úpravy pozemku. V tom čase však bolo mínus 17 stupňov, boli dlhodobé mrazy, všetko bolo zamrznuté a teda nemohli spôsobiť nejaké koľaje na pozemku. Tá verbálna hádka medzi ním a obžalovaným vznikla kvôli tomu, že sa zastávali pána T., žiadna škoda na tom pozemku nemohla byť spôsobená, zem bola zamrznutá. Obžalovaný najviac verbálne napádal pána T.. Obžalovaný prišiel na miesto autom, vo vozidle bol aj jeho syn, auto bolo zaparkované asi 7 metrov od nich, syn obžalovaného ostal pri aute a obžalovaný bol pred ním zhruba asi 2 metre. Syn obžalovaného sa do incidentu zapojil tak, že ho oslovil, že sa nemá do toho starať, on mu na to povedal, že dúfa, že ho nechce biť. Obžalovaný prišiel ku nemu s tým, že ho kopne,

on ho odtlačil pravou rukou, rukou mu zasiahol plece, obžalovaný po tom nespadol, nebolo to nejako silno. V tom medzi seba skočili psy a to jeho pes a pes J. L., oni sa obidvaja zohli a snažili sa psy od seba oddeliť. On mal na chrbte ruksak, tak mu povedali, že syn obžalovaného mu skočil na chrbát, keď rozdeľovali psy. Následne uvidel, ako na neho obžalovaný namieril zbraň, hovoril, že ho „odjebe“, trvalo to približne 1-3 minúty. Keď na neho namieril obžalovaný zbraň a povedal, že ho odjebe, ľudia začali kričať, že čo to robíš, ty debil, následne obžalovaný schoval zbraň do púzdra a utekal od nich vzdušnou čiarou zhruba 50-70 metrov. Obžalovaný, myslí si, že mal v rukách telefón, pri tom telefonovaní nikto pri ňom nebol, pán L. išiel za ním, avšak stretol sa so synom obžalovaného. Keď obžalovaný vytiahol zbraň, išlo o pištoľ, tou zbraňou mieril na neho asi z jedného metra, povedal mu „odjem ňu“, dostal strach, nebolo mu to všetko jedno, mal obavu o svoj život, aj ostatní boli zaskočení s tým, čo sa bude diať ďalej, viacerí mu dohovárali. Pán G. C. zakričal: „Foťte ho, odfoťte to“.

Na otázky prokurátora svedok poškodený uviedol, že on nevidel žiadne známky zranenia na obžalovanom. Oni keď odchádzali, nevideli na ňom žiadne zranenia, žiadnu krv, on tam ostal so svojim synom. Obžalovaný mal v minulosti obdobné konanie voči p. L. a P., tiež vytiahol pušku, aby sa legitimovali.

Na otázky obhajcu svedok poškodený uviedol, že obžalovaný stál odo neho asi tak 2 metre, to, že ho chce kopnúť, usúdil z toho, že on vykročil k nemu, on stál opretý o vozidlo a on prišiel k nemu a kolenom ho chcel kopnúť do genitálií, tak vystrčil ruku a odstrčil ho, on v tom čase jedol chlieb, mal ho v ruke. Pravdepodobne ho chcel kopnúť ľavým kolenom, tak sa mu vidí. Keď ho chcel napadnúť, v tej dobe mu nič nevravel, to napadnutie bolo po tej výmene tých vulgárnych názorov. Celé to trvalo 2 - 3 minúty.

Svedok T. I., syn obžalovaného, na hlavnom pojednávaní vypovedal, že keď išli s otcom do hory, neskôr prišli na H. lúku, kde okrem neho a otca bolo ešte asi približne 11 ľudí, po mene ich nevedel uviesť, pozná ich z videnia. Oni tam prišli slušne, poškodený im nadával. Otec sa rozprával len s Y. T.. L. im povedal, že sú najebaní, zdrogovaní a oči majú ako angorské zajace. Otec mu na to povedal, že pozri sa ako ty vypadáš. V tom L. fyzicky napadol jeho otca a to tak, že ho pästami udieral do oblasti hlavy. Otec sa bránil tak, že sa mu otočil chrbtom a kryl si rukami hlavu a tvár. Celé to trvalo možno 30 sekúnd, nevie koľko úderov to bolo presne, spredu možno päť úderov, potom si otec chránil hlavu a bil ho odzadu. Celkovo nevie uviesť, koľko tých úderov bolo, odhadom možno 6 úderov zozadu. Poškodený bil otca zozadu, oni držali poškodeného a otec sa otočil s tým, aby ho poškodený pustil, otec vytiahol zbraň. Keď sa otec otočil zbraňou nemieril na poškodeného, keď videl, že poškodeného z neho ťahajú preč, tak schoval tú zbraň. To vytiahnutie a schovanie zbrane trvalo len chvíľu. Poškodený nijakým iným predmetom na otca neútočil, len pästami. Otec sa nemohol vyhnúť útoku poškodeného. Poškodený ho boxoval. Otca bolelo oko, krk, hlava. Otec sa na to oko sťažoval aj v prítomnosti iných členov. Povedal, že oko ho bolí a nevidí naň, vidí rozmazane. Toto mohli počuť aj iné prítomné osoby.

Svedok G. X. Í. Z. N. W. na hlavnom pojednávaní uviedol, že po poľovačke nastupovali do áut na H.. Vtedy prišiel Z. I. k nim, keď vystúpil, najprv slovne zaútočil na Y. T.. Čo sa týka samotného skutku, obžalovaný naznačoval kop kolenom medzi nohy poškodeného N. L., N. L. jednou rukou odsotil od seba obžalovaného, pričom ruka smerovala do oblasti krku a tváre. Obžalovaný nadával na Y. T., že mu stojí na lúke. Viacerí ostatní chlapi - N. L., J. L. a myslí, že aj G. C. reagovali na tie slová obžalovaného, že sa ani nepozdravil, aby sa správal slušne, prípadne, keď prišiel, podal ruku. N. L. a obžalovaný si navzájom nadávali. Najbližšie k obžalovanému bol pán L., ktorý vtedy jedol. Čo on sa zdvihol a videl ako obžalovaný mieril zbraňou na poškodeného a následne, čo schoval tú zbraň do púzdra, uplynula chvíľka - 20-30 sekúnd. Keď obžalovaný vybral tú zbraň a on to videl, on sa bál, cítil sa ohrozene, bol v šoku, nestihol vybrať ani telefón, vedľa neho stál pán C., ten kričal: „foť ho“, všetci chlapi spontánne kričali, že čo to robí.

Keď N. L. odsotil obžalovaného od seba, vtedy sa mu syn obžalovaného T. zavesil na chrbát. Poškodený L., vyzeralo to, že ani nereagoval, pretože T. bol ľahký, keď sa pobili psi, poškodený L. sa zohol k tým psom a T. skĺzol z chrbta poškodeného na zem. Potom už znova nevyskočil na chrbát poškodeného, potom už videl len tú pištoľ v rukách obžalovaného.

Svedok T. T. N. Č. C. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že bolo to v decembri 2009, keď vykonával službu spolu s kolegom T. U.. Pán I. volal na políciu, že mal byť napadnutý pánom L., oni išli smerom na Lipovec, je to za elektrárňou. Pán I. uvádzal, že bol napadnutý pánom L. a na tom mieste sa mali nachádzať aj poľovníci pod vplyvom alkoholu. Pán L. ho mal udrieť do oblasti oka. Pán I. uvádzal, že najskôr bol medzi nimi konflikt, mal ho udrieť do tváre a on mal vytiahnuť naňho zbraň. Ďalej pán I. uvádzal, že pán L. odišiel na nejakú chatu, oni išli na to miesto, ale nepodarilo sa im nájsť pána L.. Pán I. im hovoril, že je zranený na oku, on videl, že má začervenané viečko. Myslí si, že pán I. sa nestážoval,

že by mu tiekla krv z nosa, pamätal si len, že hovoril, že ho bolí oko. Myslí si, že nevidel, že by mu tiekla krv alebo že by mal nejakú zaschnutú krv.

Svedok G. C. G. Č. Í. W. po zákonom poučení a po zložení prísahy na hlavnom pojednávaní uviedol, že vtedy to bolo na H. lúke, malo sa to odohrať v zime, zrejme v decembri. On videl ako obžalovaný vytiahol zbraň proti L., čo sa im teda nepáčilo. On nevie, aké slová tam padli alebo čo mu L. povedal, vie, že L. mal v ruke chlieb, mal plnú hubu, vyprával, ale bolo ťažké posúdiť, čo. On sa obrátil voči obžalovanému zato, že použil hrubšie slová. Je slušné, že keď sa príde do spoločenstva, že sa pozdraví, obžalovaný tak neurobil a použil hrubšie slová, on cítil, že sa to vzťahuje na všetkých. Keby aj obžalovaný mal s niekým nejaký konflikt, obžalovaný mohol ostatných pozdraviť, podať ruku alebo aspoň dať si dole klobúk, oni boli spolu dlhšie v jednom poľovnom združení, boli kolegovia. Keď obžalovaný vytiahol tú zbraň voči L., L. čosi povedal, ale mal plnú hubu chleba, on ho nerozumel. Zo správania pána L. tým, že zvýšeným hlasom povedal niečo také, že nerob, on usudzuje, že mohol mať strach z konania obžalovaného. Keď obžalovaný vytiahol tú zbraň, stál oproti L. tvárou v tvár.

Svedok T. I. H. T. C. Š. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že Z. I. naznačil kop nohou do L., L. mal v jednej ruke chlieb a druhou ho odsotil. Nevedel si spomenúť a nevedel udať, že do akej oblasti poškodený zasiahol pri tom odsotení obžalovaného. Vtedy sa psi pobili, on sa na to pozeral, psa mal aj on. Poškodený, keď vytiahol naňho obžalovaný zbraň, reagoval tým, že pozeral naňho, nespomenul si, že by niečo hovoril. Svedok si spomenul, že pán C. povedal, aby ho nahrali telefónom, vtedy pán I. schoval tú zbraň a vytiahol telefón a telefonoval. To vytiahnutie zbrane aj následné schovanie, to bola chvíľa, netrvalo to dlhšie ako jednu minútu. Pán I. po tom incidente niečo vravel, že má s okom. Po tom incidente obžalovaný odišiel od nich preč a telefonoval. On si na obžalovanom všimol, keď prišiel k nim, už vtedy mal červené oči. Na obžalovanom nevidel nejaké zranenie, nejakú krv. Keď obžalovaný vytiahol zbraň, stál a tvárou v tvár bol otočený k pánovi L., on stál za pánom L.. Obžalovaný vyťahoval zbraň pravou rukou spod kabáta z ľavej strany. On nevidel, že by pán T. I. a pán L. odťahovali poškodeného od obžalovaného, pán L. skôr riešil tie psi, ktoré sa pobili. Svedok dodal, že syn obžalovaného T. skočil L. od zadu na chrbát.

Svedok Y. T. D. G. Á. Ň. po zákonom poučení a po zložení prísahy na hlavnom pojednávaní uviedol, že keď obžalovaný prišiel, zastal svojim vozidlom pred ich autami. Oni stáli v skupinkách, boli tam skupinky, avšak neboli ďaleko od seba, pán L. sa nachádzal v strede, asi 5 metrov od neho stál on, myslí si, že tam boli aj ďalší. Keď prichádzal obžalovaný, pán L. jedol, v jednej ruke držal chlieb. Obžalovaný keď zastal, z vozidla vystúpil, kričal. On si nevie vysvetliť, prečo obžalovaný začal na neho útočiť, boli kamaráti. Čo sa týka zastarania pána L., bolo to v tom zmysle, že „Z., keď prídeš medzi kamarátov, tak sa najprv pozdrav.“ Nebolo to agresívne, išlo o mierny prejav. Keď obžalovaný pristúpil k poškodenému, delila ich vzdialenosť zhruba 1 meter. Obžalovaný vystrčil nohu, myslí si, že mohol poškodeného trafiť, on si už však nespomína na detaily, v akej vzdialenosti sa zastavila noha obžalovaného od poškodeného, prebehlo to rýchlo. Čo sa týka toho odsotenía, poškodený obžalovaného odsotil tak, že ho dlaňou ruky odtlačil, ten úder smeroval do oblasti hrudníka. On nevie uviesť, ktorou rukou poškodený odsotil obžalovaného od seba, matne si spomenul, že v druhej ruke mal chlieb, čo sa týka tej intenzity odsotenía, obžalovaný nespadol, nezapotácal sa, avšak ten krok späť tam bol. Po odsotení následne sa začali psy biť, pán L. sa sklonil, dával ich od seba, vtedy z boku vyskočil syn p. I., skočil mu na chrbát a v tom okamihu, myslí, vytiahol obžalovaný tú zbraň, myslí, že takto to prebehlo. Pred vytiahnutím zbrane obžalovaný slovne nič nepovedal, až následne, keď vytiahol zbraň, povedal: „Odjemem ťa“. On bol strašne prekvapený zo správania pána I., už z toho, že keď vyšiel z auta, začal na neho kričať, následne že vytiahol zbraň, on bol v šoku. Pán I. po tomto sa odtrhol od skupinky, išiel nabok, videl, že telefonuje. Nikto sa mu nesnažil zabrániť v telefonovaní, pán L. obžalovanému vravel, nech sa na to vykašle. Podišiel za ním kúsok, avšak obžalovaný išiel ďalej, pán L. sa vrátil, o čom sa rozprávali, keďže boli ďalej, on to nepočul.

Ďalej svedok na otázky obhajcu uviedol, že obžalovaný podišiel k p. L., nie opačne. Najprv použil vulgarizmy obžalovaný voči p. L. a ten mu začal následne opätovať a používať tiež vulgarizmy. Myslí si, že to kopnutie smerovalo do rozkroku poškodeného. To vytiahnutie zbrane obžalovaným, namierenie, následne slová „odjemem ťa, ty haraburda“ a následné schovanie zbrane trvalo zhruba 10-15 sekúnd.

Svedok J. L. N. O. Á. W. po zákonom poučení a po zložení prísahy na hlavnom pojednávaní uviedol, že keď obžalovaný prišiel na to miesto, vystúpil, síce neziapal, ale začal skákať do T. a hovoril mu niečo v tom zmysle, že či si je vedomý, či mu príde túto lúku naprávať. Na obžalovanom videl, že je zlostný,

červený, agresívny, bolo to na ňom vidno z jeho správania. Už len ten jeho príchod, kedy vystúpil z auta a hneď začal nadávať T., o tom svedčí. Obžalovaný si robí vlastnícky nárok na túto H. lúku, čo však je len manipulačný sklad dreva, nejde o klasickú lúku, oni ako združenie majú s vlastníkom podpísanú zmluvu, majú právo vstupovať na tieto pozemky vozidlami a tam vykonávať poľovné práva. Obžalovaný si na tejto lúke vytvoril aj posed, ktorý si aj zamkynal. V poľovnom združení fungoval ako samostatná jednotka a zrejme ho rozčúlilo to, že prišiel so synom na tento posed a keď ich videl, myslel si, že mu splašili zver a preto sa takto správal. Mali tam zaparkované 3 autá, auto pána T. nestálo vo vyjazdených kofajách, bolo zaparkované kúsok ďalej. Keď došlo k potýčke medzi obžalovaným a poškodeným, on mal priamy výhľad na nich, stál od nich zhruba 2-3 metre. Pán L. taktiež dohovárať obžalovanému, že sú Vianoce, že ide nový rok, že sa patrí najprv pozdraviť, ak je nejaký problém, tak sa bude riešiť, následne tá slovná potýčka prerástla do toho, že si navzájom vulgárne nadávali. Pán L. stál pri aute, oproti nemu stál pán I., teda chrbtom k lúke. On stál po pravej strane L. a chlapi boli v blízkosti áut, kde popíjali čaj. Stopercentne vie, že tak obžalovaný ako aj poškodený si nadávali. Čo sa týka ich slovného prejavu, nebol to kamarátsky prejav či už jedného alebo druhého. On zo vzdialenosti 2-3 metrov videl ako obžalovaný chcel kopnúť poškodeného, nikto mu v rozhlade nezavadzal. Ako sa obžalovaný s poškodeným hádali, obžalovaný pristúpil a následne nevie, či už pravou alebo ľavou nohou, naznačil kopnutie do T., on nevie, či ho chcel kopnúť do rozkroku, do kolena. Keď sa to stalo, poškodený reagoval tak, že dlaňou ruky odsotil obžalovaného od seba, tá dlaň smerovala na hornú časť tela obžalovaného, na hrudník. Obžalovaný naznačil kop, poškodený vyskočil, odsotil obžalovaného, boli vzdialení od seba 0,5 metra - 1 meter. Podľa jeho názoru poškodený konal primerane. Keď sa to stalo a videl, že škrtí poškodeného, syn obžalovaného musel stáť niekde vzadu od poškodeného. On medzi nich skočil preto, lebo pozná povahy oboch, aby nedošlo k bitke. On nevidel, akým spôsobom obžalovaný vytiahol zbraň, on držal psa. Pobil sa jeho pes a L. pes. Jemu sa vidí, určite pán L. jedol, také niečo. Keď obžalovaný vytiahol zbraň, určite bola vypätá situácia, všetci boli v šoku, že sa také niečo stalo. Ešte pred týmto incidentom členovia poľovníckeho združenia vedeli o predchádzajúcom incidente medzi ním a obžalovaným. Ešte si spomenul na jeden incident na guláši z poľovníckeho združenia, kde pán B. držal obžalovaného, ktorý chcel ísť za L. s B., že mu chcel vypustiť črevá a to kvôli tomu, že sa zablokovalo auto. Keď obžalovaný vytiahol tú zbraň, povedal: „Ja ťa odjebem“ alebo „Odjebem ťa“. On keď rukami otváral jeho psovi zuby, keďže boli zakliesnení, keď to urobil a postavil sa, videl, že syn obžalovaného rukou pod krkom drží poškodeného, nevie, či poškodený vtedy kľáčal alebo bol v nižšej polohe, nestál. Myslí si, že nejaký konflikt prebehol aj medzi poškodeným a synom obžalovaného s tým, že poškodený vravel, aby sa nestaral do tej hádky. Keď mal obžalovaný vytiahnutú zbraň, C. kričal „Fotťe ho“, následne obžalovaný schoval tú zbraň, odbehol od nich, on išiel za ním, lebo nevedel, čo bude ďalej robiť, boli nejakých 15-20 metrov od ostatných vzdialení, zdá sa mu, že tam pribehol aj syn obžalovaného. Obžalovaný mu ani nedovolil priblížiť sa k nemu, kričal mu, na to si pamätá, že to bude brať ako útok na jeho osobu. Ďalej svedok uviedol, že keď s poškodeným dávali od seba psi, poškodený sa postavil, za ním bol syn obžalovaného, ktorý ho držal rukou zozadu za krk a vtedy obžalovaný mieril na poškodeného zbraňou a povedal tie slová: „Ja ťa odjebem“ alebo niečo podobné.

Na otázky samosudcu svedok uviedol, že čo sa týka incidentu z r. 1998, on s N.. P. vymeriaval plochy rúbaní, kde vyrúbavali nežiaduce dreviny, keď prichádzali k autu, obžalovaný vyskočil z kríkov s guľovnicou v ruke, videl ako mieri na nich, kázal im, aby si ľahli a plazili sa k nemu, keď N.. P. chcel vytiahnuť z ruksaku preukaz, obžalovaný ako keby dostal amok. On vedel, že ide o obžalovaného, videl tam jeho vozidlo NIVA, prichádzal k nemu, dohovárať mu, ziapal naňho, nadával mu, jeho reakcia bola taká, že zložil pušku a odišiel preč bez slova.

Svedok T. U. po zákonom poučení a po zložení prísahy na hlavnom pojednávaní uviedol, že Z. I. pozná ho len z tohto incidentu. Pamätal si, že mali akciu, ktorú prerušili, lebo zástupca volal kolegovi, nech idú do Turčianskych Kľačan hľadať vozidlo Nissan, kde je nejaký incident medzi poľovníkmi, ktorí vraj majú byť podnapitý. Išli na Lipovec, prešli Kľačany. Videli len vozidlo Mercedes. Vozidlo Nissan nevideli. Tak sa vracali naspäť. Keď sa vracali naspäť k oznamovateľovi pri penzióne Gitka na Lipovci, zazreli vozidlo Nissan zelenej farby, v ktorom sedeli 2 alebo 4 poľovníci. Vtedy sa pýtali na daný incident. Tí im povedali, že dvaja chlapi mali medzi sebou incident a to pán L. a pán I.. Bližšie k tomu nechceli nič dodať. Všetci fúkali, mali negatívny výsledok. Oni im povedali, že osobne s obžalovaným v konflikte neboli. Následne išli k oznamovateľovi. Keď prišiel k nim, tak im povedal, že sa tam povadili, že tam má niečo postavené, že mu tam chodia s autami po pozemku. A pán L. mu mal trafiť do oka. On si všimol, že obžalovaný mal červené viečko. Žiadal sa na lekárske ošetrenie. On mu dal tlačivo a poučil ho, aby prišiel podať trestné oznámenie, čo však neurobil. Spomenul si ešte, že obžalovaný tam bol so synom. Mal pri sebe zbraň. Dožadoval sa, aby bol so synom podrobený dychovej skúške. Obžalovaný

bol podrobený dychovej skúške s negatívnym výsledkom. Nie je si istý, či fúkal aj jeho syn. Ďalej svedok uviedol, že vie, že niekto z posádky spomínal a vravel, že pán I. mal vytriahnuť zbraň, krátku guľovú zbraň. On si všimol, že obžalovaný mal zbraň. Obžalovaný to sám ukázal. Išlo o devinu. On nevie o tom, že by sa obžalovaný sťažoval na iné zranenia, než na zranenia oka. Obžalovaný predložil svedkovi fotografie zranení, pričom svedok uviedol, že si spomína na to viečko, nie na tú modrinu.

Svedok Q. L. po zákonom poučení a po zložení prísahy na hlavnom pojednávaní uviedol, že boli na H. lúke, prišli tam z poľovačky a čakali na auto, ktoré ich odviezlo. Prišiel k nim pán I. s veľkým krikom. Jediný, kto sa ozval bol pán L., ktorý povedal niečo v tom zmysle, že by sa mal pozdraviť. Nastala ústna potýčka, rozhovor, alebo nadávky. Vtedy pán I. naznačoval, resp. chcel kopnúť pána L. do rozkroku. Svedok sa nevedel vyjadriť k tomu, koľko a ako dlho mal vytriahnutú tú zbraň pán I.. Vtedy do toho skočil pán L., aby pán I. schoval túto zbraň. Pán I. vtedy hovoril slovami: „odjem ťa, odjem ťa.“ Následne začal volať políciu. Každý hovoril, že neblázni. On si nepamätá, že by sa obžalovaný sťažoval na nejaké zranenie. Obžalovaný prišiel na miesto činu so synom. Keď pán I. naznačil ten kop, pán L. sa ako keby postavil, bol dovedy opretý o auto. Išiel k pánovi I., urobil jeden, alebo dva kroky. On vtedy vytrahol zbraň a syn pána I. skočil na chrbát pána L., ten sa akoby otriasol, zhodil ho a vtedy sa do toho zastaral pán L., ktorý sa postavil medzi pána I. a pána L.. On si nevšimol po tomto incidente nejaké zranenie na obžalovanom. Nevidel krv. Počas toho incidentu nevidel, že by bol obžalovaný niekým napadnutý, inzultovaný.

Svedok T. X. po zákonom poučení a po zložení prísahy na hlavnom pojednávaní uviedol, že keď obžalovaný prišiel, ako prvého oslovil Y. T., ako prvé mu povedal, že mu stojí na tráve. Obžalovaný nadával vulgárne Y. T.. L. sa zastával Y. T. a desiatoval, navzájom sa vadili, hádali. V tom obžalovaný sa rozbehol a ten náznak kopu bol nevie či už pravou, alebo ľavou nohou, ako keď niekto ide kopnúť do lopty. Čo on videl, N. L. len vystrčil ruku a oprel dlaň o čelo obžalovaného. Nevidel žiadnu krv. Nebolo tam žiadne fackanie. Pán I. čosi povedal, že bol pred rokom operovaný na pravé oko. Jeho názor je ten, že keby obžalovaný mal niečo s okom, že by tam niečo mal, tak by nepozeral dvomi očami na telefón, keby vytáčal nejaké číslo. Potom N. L. vypadla klobáska, N. sa zohol a dal to psom. Psy boli uviazané, avšak L. pes sa odviazal, prišiel k psovi N. L., kde sa pustili. N. L. išiel rozdeľovať psov a vtedy skočil syn obžalovaného na chrbát L.. Následne obžalovaný cúval nazad a vytrahol zbraň z vesty a namieril na L. a musel niečo povedať, že zastrelím ťa, lebo N. povedal, „že tak streľ, ale sa musíš dobre trafiť.“ Keď obžalovaný schoval tú zbraň, odišiel obďaleč od nich. Vytrahol telefón a niekomu telefonoval. Obžalovaný nebol fyzicky napadnutý počas tohto incidentu žiadnou osobou. On nemal žiaden konflikt s obžalovaným, až to, čo sa stalo, ten incident, to bol pre nich šok.

Svedok Q. I. po zákonom poučení a po zložení prísahy na hlavnom pojednávaní uviedol, že sa zišli na H. lúke na Lipovci, stáli tam aj s autami, jedli. V tom prišiel Z. I. spoločne so synom, prišiel ako teľa ani sa nepozdravil a ruky nepodával a hneď začal do T. vyrývať, že čo mu chodí na lúku a že či mu ju príde čistiť. Na to mu L. povedal, že keď príde medzi spoločnosť mal by sa pozdraviť a následne si vymenili názory. V tom akoby Z. I. rozbehol a naznačil kop L. do rozkroku, L. sa tým možno zľakol, odsotil ruky proti nemu, Z. odstúpil od L. a vytrahol zbraň a namieril ju na L. s tým, že mu povedal, že ho buď odjebe alebo zastrelí. L. mu na to povedal, že aby strelil a v tom to skončilo. Z. odišiel kúsok dozadu a začal telefonovať. Obžalovaný sa tam nesťažoval na zranenia, on nevidel na obžalovanom žiadne zranenia. Obžalovaný na tej lúke nebol nikým udretý, zbitý. Nikto ho nenapadol. Obžalovaný stál oproti L. tvárou v tvár. Pravou rukou vybral z vrečka zbraň. Nevie či ju mal vo vrecku, či mal puzdro. Bolo to spod kabáta. Obžalovaný vybral zbraň pravou rukou z ľavej strany.

Svedok N. P. P. na hlavnom pojednávaní uviedol, že o konflikte medzi obžalovaným a poškodeným nevie. Pána N. L. pozná asi od roku 1995-1996, keď začal robiť na Lipovci, spolu pracovali, obžalovaného pozná. S obžalovaným sa stretol v lese, bolo to v roku 1999 v zimných mesiacoch. Pri kontrolnej činnosti, ktorú robili s pánom L., tak ich obžalovaný zaistil neprímeraným spôsobom. A to tak, že na nich mieril, kričal na nich, aby stáli, ľahli si na zem. Vtedy nevie či mal guľovnicu, alebo niečo iné. Mieril na nich tou zbraňou. Považoval to za neprímerané, šokové správanie, nebezpečné. Stalo sa to vtedy, keď po kontrolnej činnosti s pánom L. prichádzali k autu. Tú kontrolu robil vtedy ako odborný lesný hospodár. Bola to jeho denná činnosť. Nachádzali sa na pozemkoch súkromných vlastníkov a komposerátu Lipovec. Obžalovaný bol vtedy členom Lesnej stráže. Svedok si nevedel vysvetliť to jeho správanie, či ich vtedy chcel zaistiť, kontrolovať ich preukazy. Ďalej sa to riešilo, boli vypočúvaní na polícii. Tá vec sa riešila aj na Lesnom úrade. Pre neho je to ukončené. Pánovi I. bolo asi na základe

toho, odobratá lesná stráž. Potom sa to nejako utlalo. To bolo jeho jediné také konanie, kedy sa ho zľakli. V iných prípadoch po tomto sa obžalovaný správal normálne.

Svedok L. W. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že on pána I. nepozná. Jemu sa prihodilo to, že bol v nočných hodinách v lese, kde bol pripravovať cestu na odvoz dreva. Vtedy ho zastavil jeden pán, predstavil sa ako lesná, či poľná stráž. Svietil mu do očí, mal aj zbraň. On to následne povedal nadriadenému, ten mu povedal aj meno a priezvisko, ale to on už nevie.

Svedok Š. B. po zákonom poučení na hlavnom pojednávaní uviedol, že obžalovaného pozná dlhé roky. Medzi ním a pánom L.Š. nedošlo k žiadnemu fyzickému napadnutiu. Čo sa týka konfliktu medzi pánom I. a L., pamätá si jeden konflikt. Bolo to asi 6-7 rokov dozadu. Bola brigáda, čistil sa les od konárov. Keď prišiel k poľovnej chate, vtedy videl konflikt medzi obžalovaným a pánom L.. Pán I. chcel odísť, ale auto pána L. mu zavádzalo. Z. kričal po L., následne vytiahol nôž s tým, že mu prereže gumy a vypustí črevá. On skríkol na Z., aby prišiel k nemu. Následne auto odtiahol X. a I. odišiel domov.

So súhlasom obžalovaného a prokurátora súd prečítal zápisnice o konfrontáciách z prípravného konania. Vykonanými konfrontáciami sa nepodarilo odstrániť rozpory vo výpovediach tak obžalovaného a jeho syna T. I. na jednej strane a na druhej strane u poškodeného a svedkov J. L. a T. I., ktorí zotrvali na svojich výpovediach.

Ďalej súd na hlavnom pojednávaní prečítal listiny pripojené do súdneho spisu a to listiny predložené obžalovaným, najmä lekárske potvrdenie, potvrdenie o práceneschopnosti, lekársky posudok o bolestnom, trestný rozkaz Okresného súdu Martin sp. zn. 1T/12/2011, hodnotenie sťaženia spoločenského uplatnenia ale i výpis z evidencie priestupkov a odpis z registra trestov na obžalovaného. Podľa výpisu z registra priestupkov obžalovaný nemá záznam v registri priestupkov a z údajov v odpise z registra vyplýva, že na obžalovaného sa hľadí, ako by nebol súdne trestaný.

Súd podľa § 272 ods. 3 Tr. por. odmietol vykonať dôkaz navrhnutý obžalovaným spočívajúci sa v oboznámení so záznamom z priebehu služby o tom, že poškodený L. neoprávnene vošiel do vojenského objektu. Súd odmietol vykonať tento dôkaz, lebo tento dôkaz sa týka okolnosti nepodstatnej k rozhodnutiu súdu. Súd na hlavnom pojednávaní dal dostatočný priestor procesným stranám, aby prostredníctvom svedkov poukázali na povahové vlastnosti tak obžalovaného ako i poškodeného. Súdu v tejto súvislosti nedá nespomenúť, že v danej veci obžalovanému (a nie poškodenému) sa kladie za vinu spáchanie dvoch úmyselných trestných činov.

Prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. sa dopustí ten, kto sa inému vyhráža smrťou, ťažkou ujmom na zdraví alebo inou ťažkou ujmom takým spôsobom, že to môže vzbudiť dôvodnú obavu a spácha čin závažnejším spôsobom konania.

Prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. sa dopustí ten, kto sa dopustí verbálne alebo fyzicky, verejne alebo na mieste verejnosti prístupnom hrubej neslušnosti alebo výtržnosti najmä tým, že napadne iného, hanobí historickú alebo kultúrnu pamiatku.

Podľa § 25 ods. 1 Tr. zákona čin inak trestný, ktorým niekto odvracia priamo hroziaci alebo trvajúci útok na záujem chránený týmto zákonom, nie je trestným činom.

Podľa § 25 ods. 2 Tr. zákona nejde o nutnú obranu, ak obrana bola celkom zjavne neprimeraná útoku, najmä k jeho spôsobu, miestu a času, okolnostiam vzťahujúcim sa k osobe útočníka alebo k osobe obrancu.

Podľa § 25 ods. 3 Tr. zákona ten, kto odvracia útok spôsobom uvedeným v odseku 2, nebude trestne zodpovedný, ak konal v silnom rozrušení spôsobenom útokom, najmä v dôsledku zmätku, strachu alebo zľaknutia.

Podľa § 25 ods. 4 Tr. zákona ak sa niekto vzhľadom na okolnosti prípadu mylne domnieva, že útok hrozí, nevylučuje to trestnú zodpovednosť za čin spáchaný z nedbanlivosti, ak omyl spočíva v nedbanlivosti.

Podľa § 122 ods.2 písm. b/ Tr. zákona trestný čin je spáchaný verejne, ak je spáchaný pred viac ako dvoma súčasne prítomnými osobami.

Podľa § 122 ods. 3 Tr. zákona trestný čin je spáchaný so zbraňou, ak páchatel alebo s jeho vedomím niektorý zo spolupáchatelov použije zbraň na útok, na prekonanie alebo zamedzenie odporu alebo ju má na taký účel pri sebe; zbraňou sa rozumie, ak z jednotlivého ustanovenia nevyplýva niečo iné, každá vec, ktorou možno urobiť útok proti telu dôraznejším. Trestný čin je spáchaný so zbraňou aj vtedy, ak páchatel použije napodobeninu zbrane alebo ju má pri sebe s úmyslom, aby bola považovaná za pravú.

Podľa § 138 písm. a/ Tr. zákona závažnejším spôsobom konania sa rozumie páchanie trestného činu so zbraňou okrem trestných činov úkladnej vraždy podľa § 144, vraždy podľa § 145, zabitia podľa § 147 a § 148, usmrtenia podľa § 149, ublíženia na zdraví podľa § 155, § 156 a § 157.

Samosudca po vyhodnotení všetkých vykonaných dôkazov dospel k záveru, že obžalovaný sa dopustil konania, ktoré sa mu kládlo za vinu v podanej obžalobe prokurátora. Obžalovaný svojim vyššie uvedených konaním naplnil všetky znaky prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. a prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. , nakoľko dňa 28.12.2009 inému - poškodenému N. L. sa vyhrážal smrťou / zakričal na neho „odjemem ťa“, takým spôsobom, že to vzbudilo dôvodnú obavu, a taký čin spáchal závažnejším spôsobom konania - so zbraňou / namieril svoju legálne držanú krátku guľovú zbraň zn. ČZ Uherský Brod, typ ČZ 85, kaliber 9 mm luger na poškodeného / a dopustil sa verejne /pred viac ako dvomi prítomnými osobami/ hrubej neslušnosti tým, že napadol iného - poškodeného, ktorého chcel kopnúť do rozkroku a vytiahol na neho zbraň.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní uviedol, že je nevinný zo skutku uvedeného v obžalobe prokurátora. Na svoju obranu uviedol, že poškodený N. L. zaútočil na neho tak, že pravou päšťou ho udril do oka, ďalšie údery smerovali do oblasti hlavy, on sa otočil a N. L. ho bil do oblasti temena a krku. Zbraň vytiahol preto, lebo sa bál o svoj život a zdravie, tú zbraň použil proti útoku na zastrašenie, a to v súlade s § 25 Tr. zák. o nutnej obrane. V súlade s výpoveďou obžalovaného zhodne vypovedal i svedok T. I., syn obžalovaného.

Obrana obžalovaného podľa názoru súdu bola plnene vyvrátená vykonanými dôkazmi na hlavnom pojednávaní. Svedok poškodený N. L.Š. vypovedal, že keď prišiel obžalovaný k nim, hneď vyskočil na T., bol nahneváný, zlostný, videl na ňom, že bol celý červený a že mal červené oči. Nakoľko sa zastal pána T., keďže žiadna škoda na tom pozemku nemohla byť spôsobená, zem bola zamrznutá, vznikla verbálna hádka medzi ním a obžalovaným. Obžalovaný prišiel ku nemu s tým, že ho kopne, on ho odtláčil pravou rukou, rukou mu zasiahol plece, obžalovaný po tom nespadol, nebolo to nejako silno. Následne skočili do seba psy, ktoré rozdeľovali spolu s L., na chrbte mal ruksak a ostatní mu povedali, že syn obžalovaného mu skočil na chrbát. Následne uvidel, ako na neho obžalovaný namieril zbraň, hovoril, že ho „odjebe“. Keď obžalovaný vytiahol zbraň, išlo o pištoľ, tou zbraňou mieril na neho asi z jedného metra, povedal mu „odjemem ťa“, dostal strach, nebolo mu to všetko jedno, mal obavu o svoj život, aj ostatní boli zaskočení s tým, čo sa bude diať ďalej, viacerí mu dohovárali. Pán G. C. zakričal: „Foťte ho, odfoťte to“. Po tomto incidente išiel za obžalovaným aj pán L., cestu mu však zahatal syn obžalovaného, synovi pán L. hovoril, že ho nejde biť, že mu ide odhovoriť, aby nerobil somariny. On nevidel žiadne známky zranenia na obžalovanom. Oni keď odchádzali, nevideli na obžalovanom žiadne zranenia, žiadnu krv, on tam ostal so synom. Zhodne s výpoveďou poškodeného vypovedali svedkovia G. X., G. C., T. I., Y. T., J. L., Q. I., T. X. a Q. I.. Viacerí títo svedkovia taktiež potvrdili, že obžalovaného nenapadol poškodený, práve naopak obžalovaný sa snažil kopnúť poškodeného do rozkroku a na obžalovanom si nevšimli žiadne zranenie keď odchádzali preč. Viacerí svedkovia vypovedali, že keď obžalovaný vytiahol zbraň na poškodeného, stál oproti poškodenému tvárou v tvár a aj oni pociťovali obavu. Svedkovia J. L. a N.. P. P. poukázali na to, že v minulosti ich obžalovaný podľa nich neprímeraným a nebezpečným spôsobom ohrozoval zbraňou, ktorú mieril na nich. Svedok T. T. vypovedal, že si nemyslí, že sa mu obžalovaný sťažoval, že by mu tiekla krv z nosa, on nevidel, že by mu tiekla krv z nosa resp. nevidel nejakú zaschnutú krv, obžalovaný hovoril len že ho bolí oko. Svedok T. U. si spomenul, že obžalovaný mal len červené viečko, nie aj modrinu. Svedok Š. B. potvrdil, že v minulosti obžalovaný kričal po poškodenom, následne vytiahol nôž s tým, že mu prereže gumu a vypustí črevá. Výpovede poškodeného a svedkov G. X., G. C., T. I., Y. T., J. L., Q. I., T. X. a Q. I., keďže vypovedali o prejednávanej skutočnosti zhodne, súd považuje za vierohodné, ktoré zároveň vyvracajú obranu obžalovaného, že konal v nutnej obrane a zbraň vytiahol preto, lebo sa bál o svoj život a zdravie v dôsledku útoku poškodeného. Čo sa týka dokladov o práceneschopnosti a svojich

zraneniach, ktorý predložil obžalovaný, k tomu súd poznamenáva, že hore uvedení svedkovia zhodne vypovedali, že poškodený fyzicky nenapadol obžalovaného, len ho jednou rukou od seba odstrčil, a to len v dôsledku svojej obrany. Navyiac ak by obžalovaný v inkriminovaný čas mal tam utrieť tie zranenia, tak súdu je nepochopiteľné, že krátko po skutku telefonoval na políciu, teda nemohol mať zranenie oka, keď si vytočil číslo polície a následne potom odišiel do nočnej služby. Z týchto dôvodov súd považuje obranu obžalovaného za vyvrátenú. Výpoveď syna obžalovaného súd považuje vzhľadom na vyššie uvedené za nevierohodnú a učinenu len v snahe pomôcť obžalovanému vyhnúť sa trestnoprávnej zodpovednosti. Súdu neuniklo, že samotný svedok uviedol, že poškodený boxoval, päšťami udieral do oblasti hlavy obžalovaného, čo nepotvrdili ostatní členovia poľovníckeho združenia, pričom viacerí z nich potvrdili, že poškodený bol opretý o vozidlo a jedol, pričom v jednej ruke držal chlieb.

Na základe vyššie uvedených skutočností, samosudca dospel k záveru, že súhrn priamych a nepriamych dôkazov v tejto trestnej veci tvoria jednu ucelenú reťaz dôkazov, ktoré usvedčujú obžalovaného zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe prokurátora.

Pri úvahách o druhu trestu a jeho výmere u obžalovaného súd prihliadol na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prirážajúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, pričom vychádzal zo zásady, že trest má postihovať iba páchatela, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jeho blízke osoby, má mu zabrániť v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvoriť podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život.

Súd pri svojom rozhodovaní ohľadom uloženia trestu obžalovanému prihliadol na tú skutočnosť, že u obžalovaného vzhľadom na jednu poľahčujúcu a jednu prirážajúcu okolnosť. Vzhľadom k všetkým okolnostiam prípadu súd dospel k záveru, že na nápravu obžalovaného postačí pôsobiť uložením úhrnného peňažného trestu pri dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby, t. j. vo výmere 500 EUR a nie je nevyhnutné ukladať trest odňatia slobody. Zároveň súd ustanovil obžalovanému náhradný trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiace, pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený. Pre dosiahnutie účelu Trestného konania súd obžalovanému uložil trest zákazu činnosti nosenia a držania akýchkoľvek strelných zbraní po dobu 3 rokov, pretože ide o činnosť, v súvislosti s ktorou sa obžalovaný dopustil trestného činu.

Súd je toho názoru, že takto stanovené druhy trestov zabezpečia nápravu obžalovaného / prvok individuálnej prevencie/ a zároveň budú pôsobiť aj voči ostatným občanom - potenciálnym páchatelom / prvok generálnej prevencie/, aby sa nedopustili obdobného protiprávneho konania.

Súd o nároku na náhradu škody nerozhodoval, nakoľko poškodený si neuplatnil nárok na náhradu škody.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie prostredníctvom tunajšieho súdu ku Krajskému súdu v Žiline v lehote do 15 dní od oznámenia rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Rozsudok môže odvolaním napadnúť prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo dotýka, poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody a zúčastnená osoba, pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci. Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku, môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, a toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny, alebo že chýba. V neprospech obžalovaného môže rozsudok napadnúť odvolaním prokurátor, len čo do povinnosti na náhradu škody má toto právo aj poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody. V prospech obžalovaného môžu rozsudok odvolaním napadnúť okrem obžalovaného a prokurátora i príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh. Prokurátor môže tak urobiť i proti vôli obžalovaného. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony, alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môže i proti vôli obžalovaného za neho v jeho prospech odvolanie podať aj jeho zákonný zástupca alebo jeho obhajca. V písomnom podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje, a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie prokurátora, odvolanie, ktoré podáva za obžalovaného jeho obhajca ako aj odvolanie, ktoré podáva za poškodeného alebo zúčastnenú osobu

ich splnomocnenec, musí byť zároveň odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Po vyhlásení rozsudku sa môže oprávnená osoba odvolania výslovne vzdať. Osoba, ktorá odvolanie podala môže ho výslovným vyhlásením vziať späť a to až do doby, než sa odvolací súd odoberie na záverečnú poradu. Odvolanie prokurátora môže vziať späť i nadriadený prokurátor. Odvolanie má odkladný účinok.